

תפילה לזמן מגפה

(מבעל ה'פלא יועץ')

לאומרה לפני פיטום הקטורת:

רבון העולמים, הנה אנחנו באים לפניך בבושת פנים, כי ידענו חרפתנו ובשתנו ובלמתנו, כי דלוננו מאד, וחסרנו כל טוב. אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש, ויראים וחרדים אנחנו מאימת דינך הצדק, דלא יוקיד עלמא בשלהוביה דצדק. כי שמענו ותרנו בטננו על פי יצא הקצף, החל הנגף. לבנו יחיל בקרבנו ואמות מות נפלו עלינו. ואנחנו לא נדע מה נעשה, ובמה נקדם פניך, ומה רפואה נבקש, כי אין אנחנו יודעים לעתר ולרצות לפניך. והנה מתנרתך תלמדנו גדל סגולת מעשה הקטרת כי רבה לעצר המגפה והמשחית. ועתה בעוונותינו, אין לנו לא מקדש, ולא מזבח, ולא כהן שיכפר בעדינו. זאת נחמתנו, כי אתה אמת ונשלמה פרים שפתינו.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלוהינו ואלוהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקבל ומרוצה לפניך כאילו הקטרנו קטרת הסמים על גבי המזבח, ותרצנו ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות ומשחית ומגפה. שבר והסר השטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו.

אל מלא רחמים, יהמו נא רחמיך עלינו, עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול, והסר מפנינו מפת המות כי רחום אתה. וברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו. עשה למען אבותינו הקדושים, אברהם יצחק וישראל עבדיך, ולמען משה ואהרן, יוסף ודוד, ולמען כל הצדיקים והחסידים זכותם יגן עלינו, והם יליצו טוב בעדנו, אמן בן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:

פיטום הקטורת

אתה הוא יי אלהינו שיהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים, פאשר צוית אותם על יד משה נביאך כפתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושיחלת וחלבנה סמים ולבנה זפה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקה מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושיחקת ממנה הדק ונתתה

ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אָעַד לָהּ שְׁמָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם: וְנֹאמַר, והקטיר עליי אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הצרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הצרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפניי לדרתיכם:

תנו רבנן, פטום הקטרת כיצד, שלש מאות ושישים ושמונה מגים היו בה, שלש מאות ושישים והמשה כמגין ימות החמה מנה בכל יום, מחציתו בבקר ומחציתו בערב, ושלשה מגים יתרים שמהם מכניס פהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכיפורים, מחזירן למכתשת בערב יום הכיפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן: הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה. מור, וקציעה ושבילת גרד וכרפם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר, קלופה שלשה, קנמוז תשעה, בורית כרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין, מביא חמר חור עתיק. מלה סדומית רובע, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא, אם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחת מכל סממניה, חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. בורית כרשינה למה היא באה, כדי לשפות בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפורן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא, רבי נתן אומר: כשהוא שוחק, אומר הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה להצאין פשרה: לשליש ולרביע, לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הפלל אם כמדתה פשרה להצאין, ואם חסר אחת מכל סממניה, חיב מיתה.

תני בר קפרא: אחת לשישים או לשבעים שנה היתה באה של שירים להצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה גותן בה קרטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם ביטה בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: